

Minister Klimatu i Środowiska

Sekretarz Stanu
Urszula Sara Zielińska

DOZE-III.0500.4.2026.MS
4219361.17136627.13951522
Warszawa, 26-02-2026

Dotyczy: odpowiedzi na interpelacje Posła Kacpra Płażyńskiego oraz grupy Posłów
(znak:K10INT15038)

Temat: Podjęcie działań w sprawie obniżenia cen energii dla polskiego przemysłu
energochłonnego,

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z interpelacją Posła Kacpra Płażyńskiego oraz grupy Posłów w sprawie obniżenia cen energii dla polskiego przemysłu energochłonnego (K10INT15038), skierowaną do ministra aktywów państwowych, ministra energii, ministra finansów i gospodarki, ministra klimatu i środowiska oraz ministra obrony narodowej przekazuję odpowiedź w zakresie kompetencji ministra klimatu i środowiska.

- 1. W jaki sposób rząd RP zamierza zapewnić realną konkurencyjność polskich przedsiębiorstw energochłonnych wobec firm niemieckich, które otrzymują bezpośrednie wsparcie z państwowego budżetu na obniżenie kosztów energii?**

Z informacji posiadanych przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska (dalej: „MKiŚ”) wynika, że wsparcie stosowane w Republice Federalnej Niemiec ma obecnie charakter przede wszystkim inwestycyjny i transformacyjny, a nie, jak to miało miejsce w latach ubiegłych, kompensujący wysokie ceny energii. RFN notyfikowała program o wartości 5 mld euro, którego konstrukcja opiera się na kontraktach różnicowych (Carbon Contracts for Difference), służących wspieraniu przejścia przemysłu na technologie nisko- i zeroemisyjne, takie jak: elektryfikacja procesów przemysłowych, wodór, CCS/CCU oraz transformacja hutnictwa w kierunku technologii wodorowych. Program ten wymaga wykazania przez jego uczestników znaczącej redukcji emisji w ciągu trzech lat oraz 90% redukcji emisji na zakończenie każdego projektu, co nadaje mu charakter środowiskowy i inwestycyjny.

Dwustronne kontrakty różnicowe, które stanowią podstawę niemieckiego systemu, wyrównują różnicę między kosztami technologii czystych, a wysokoemisyjnych, co stanowi mechanizm znacznie bardziej złożony niż ulgi w opłatach, czy też rekompensaty. Jeżeli w pewnym momencie koszty technologii niskoemisyjnej spadną poniżej kosztów referencyjnych, przedsiębiorstwo musi oddać różnicę państwu, co nadaje programowi formę inwestycji wspólnego ryzyka, a nie trwałej preferencji kosztowej, jak to ma miejsce w

przypadku ulg w opłatach dotyczących energii elektrycznej oraz bezpośrednich dopłat do energii, które w Polsce reguluje ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2026 r. poz. 68), dalej: „ustawa o OZE”.

Celem powyższego systemu, zgodnego z sekcją 4.11 Komunikatu Komisji – Wytyczne w sprawie pomocy państwa na ochronę klimatu i środowiska oraz cele związanych z energią z 2022, dalej: „CEEAG”, jest zapobieganie utracie konkurencyjności poprzez obniżanie obciążeń kosztowych w zakresie opłat powiązanych ze zużyciem energii elektrycznej. System ten obejmuje redukcję opłaty OZE, opłaty kogeneracyjnej oraz obniżenie obowiązku umarzania świadectw pochodzenia. Ulgi te zmniejszają koszty wynikające z wysokiej emisyjności technologii konwencjonalnych, wykorzystywanych jeszcze przez pewien okres w procesie transformacji. Jednocześnie chronią w okresie przejściowym przedsiębiorstwa energochłonne przed ponoszeniem nadmiernych kosztów transformacji.

2. Czy rząd planuje wprowadzenie analogicznych instrumentów wsparcia dla polskiego przemysłu energochłonnego, w tym dotacji, ulg taryfowych, rekompensat lub czasowego obniżenia opłat regulowanych?

W zakresie kompetencji wspomniany w odpowiedzi na pyt. 1 programu ulg dla odbiorców został notyfikowany Komisji Europejskiej i obowiązuje do dnia 2 sierpnia 2026 r. Ministerstwo Klimatu i Środowiska jest obecnie w końcowej fazie przygotowania formularza notyfikacyjnego, co pozwoli na przedłużenie programu o kolejne 10 lat.

3. Nad jakimi projektami ustaw lub rozporządzeń w zakresie obniżenia kosztów energii dla przedsiębiorstw obecnie pracuje rząd?

Aktualnie, w obszarze, za który odpowiada Ministerstwo Klimatu i Środowiska, ma miejsce cały szereg procesów legislacyjnych i wykonawczych, które nie są nakierowane wyłącznie na przemysł energochłonny, lecz wpływają systemowo na redukcję kosztów energii w gospodarce, co wpływa na zwiększenie konkurencyjności przemysłu energochłonnego.

Do najważniejszych należą:

- 1) Opracowanie **obszarów przyspieszonego rozwoju OZE** (dalej: OPRO), na których terenie skrócone zostaną terminy wydawania decyzji oraz zostaną wprowadzone uproszczone procedury administracyjne, oparte chociażby na strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko na poziomie obszaru.

Na terenie OPRO wprowadzone będzie także zwolnienie z opłaty solidarnościowej przy inwestycjach w linię bezpośrednią dla odbiorców przemysłowych wpisanych do wykazu Prezesa URE – co obniży koszty energii i poprawi warunki konkurencyjne.

- 2) Projekt ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (UC118), w ramach którego planowane jest *dalsze* przyspieszenie procedur administracyjnych poza OPRO, regulacje dotyczące integracji instalacji OZE z systemem, przepisy dotyczące ciepłownictwa i chłodu, nowe obowiązki informacyjne i techniczne operatorów sieci, wzmocnienie zasad kaskadowego wykorzystania biomasy.
- 3) Wsparcie inwestycyjne i magazyny energii, które obejmują realizację 174 projektów magazynów energii w ramach KPO i Funduszu Modernizacyjnego, w tym magazynów wielkoskalowych w Żarnowcu i Ełku, wsparcie prosumenckie (program

„Mój Prąd 6.0”), systemy wsparcia dla biometanu, offshore i mniejszych instalacji OZE (FIT/FIP).

Choć działania te nie stanowią bezpośrednio systemu ulg dla przemysłu energochłonnego, ich celem jest zwiększenie dostępności i obniżenie kosztów energii, co przełoży się na warunki konkurencyjne przedsiębiorstw.

4. W jakim terminie rząd planuje przedstawić i wdrożyć rozwiązania, które pozwolą polskim przedsiębiorcom realnie konkurować z firmami z Niemiec i innych państw UE?

Rząd RP prowadzi działania w sposób ciągły, dostosowując ich zakres i charakter do dynamiki wyzwań geopolitycznych i sytuacji rynkowej. Obecnie priorytetem Ministra Klimatu i Środowiska jest realizacja istniejącego systemu ulg dla odbiorców energochłonnych oraz zapewnienie, aby ewentualne nowe instrumenty wsparcia były skuteczne, zgodne z zasadami pomocy publicznej oraz terminowo notyfikowane.

Należy również podkreślić, że najbardziej zaawansowana legislacyjnie nowela ustawy o odnawialnych źródłach energii – projekt ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (UD332) jest obecnie na etapie Stałego Komitetu Rady Ministrów. Przepisy tego projektu pozytywnie wpłyną na rozwój krajowego sektora OZE, w szczególności biometanu, biogazu, ale również fotowoltaiki oraz lądowej energetyki wiatrowej, co stanowi jeden z istotnych instrumentów poprawy konkurencyjności polskiej gospodarki na jednolitym rynku UE.

Wdrożenie rozwiązań przewidzianych w projekcie – w tym systemu aukcyjnego dla biometanu, liberalizacji zasad inwestycyjnych oraz usprawnień proceduralnych – ma na celu obniżenie kosztów energii dla przedsiębiorstw oraz zwiększenie bezpieczeństwa dostaw. Projekt UD332 wpisuje się zatem w szerszą strategię wzmacniania pozycji polskich przedsiębiorstw poprzez rozwój stabilnych, przewidywalnych i niskoemisyjnych źródeł energii, które pozwolą ograniczyć różnice kosztowe w kosztach energii względem naszego sąsiada, co jest przez przemysł energochłonny oczekiwane.

Z wyrazami szacunku

Urszula Zielińska
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/